

XLIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Handel med Gødnings- og Foderstoffer samt Sædeforn og Markfrø.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 5te Marts 1897.)

Under Behandlingen af dette Lovforslag er det ikke lykkes at komme til Enighed i Udvalget, thi medens et Flertal (Brun, Hansen = Marsvinslund, Jensen = Skrilinge, Johansen, Mortensen og Kottbøll) i dette i de fleste Punkter kan slutte sig til Regeringens Forflag og i sin Begrundelse heraf i alt væsentligt følger Udvalgsflertallets Betænkning fra i Fjor, har et Mindretal (Gustav Hansen, Holch og Tolderlund) i Mar indtaget den Stilling, at det kun vil søge Lovforslaget gennemført for Gødningsstofshandlens Bedkommende, hvorimod det for Foderstoffers, Sædeforns og Markfrøs Bedkommende anser Lovforslaget for uforlødent og uheldigt.

Medens der saaledes er fuld Enighed i Udvalget om, at Handelen med Gødningsstoffer trænger til saadanne kontrollerende Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, er Flertallet af den bestemte Ansæelse, at dette i ikke mindre Grad er Tilfældet ogsaa lige over for Handelen med Foderstoffer og Sædeforn samt Markfrø. Særlig lige over for den første, der i den landøkonomiske Virksomhed indtager en saa overordentlig vigtig Stilling og har en saa stor Værdi baade

direkte og indirekte, vil det være af stor Betydning, at der staffles Forbrugerne en saa stor Sikkerhed som muligt. Vigtigheden heraf illustreres bedst ved at nævne, at den aarlige Overstudsindsørsel af Klid og Mliefager andrager en Sum af ca. 14—15 Mill. Kr., hvorimod Forbruget endnu er langt større, idet vore egne Møller og Mliefabrikker levere saa at sige hele deres Produktion til det indenlandske Forbrug, og enhver ved jo, hvilken enorm Betydning vor Produktion af Smør og Fedtstoffer, der indirekte influeres af Foderstofferne, har for vort Lands hele Økonomi. Det er derfor af en ganske overordentlig Betydning, at Køberne af Foderstoffer nøjagtig vide, hvad de modtage fra Sælgerne. Og dette er netop det Punkt, som Lovforslaget vil søge bragt frem som en Pligt for Sælgeren at oplyse Køberne om. — Medens man i Almindelighed ved Køb af en Vare faar at vide, hvad Varen er og vel ogsaa i Reglen ved Selvsyn kan forvisse sig om, at den er saaledes, som man vil have den, kunne Køberne som oftest ikke ved at se paa Foderstofferne bedømme deres Værdi, ligesom de jo ofte købes paa Levering,